

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΕΤΟΣ 6ον - ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ

25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1975

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ

1975

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
TÉLÉGR. ORTHODOXIA-GENÈVE * TÉL. (022) 58 16 29 * 37, CHEMIN DE CHAMBÉSY, 1292 CHAMBÉSY-GENÈVE, SUISSE

Ἡ "Ἐπίσκεψις" ἐπιδιώκει νὰ ἐνημερώνη τοὺς ἀναγνώστας τῆς περὶ τῆς ζωῆς τῶν Ἐκκλησιῶν. Δὲν φέρει εὐθύνην διὰ τὰς ἀπόψεις τὰς ἐκφραζομένας εἰς τὰς δημοσιευομένας εἰδήσεις. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευσις τοῦ περιεχομένου τοῦ Δελτίου μέ ἀπλὴν ἔνδειξιν τῆς προελεύσεως.

+ Δ Η Μ Η Τ Ρ Ι Ο Σ
ΕΛΕΩ, ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ,
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ, ΕΛΕΟΣ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΤΕΧΘΕΝΤΟΣ
ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Χαράν μεγάλην, τήν χαράν τῶν Χριστουγέννων, αἰσθανόμεθα πάλιν καί βιοῦμεν σήμερον, εἰς τό μέγα τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐν πίστει καί εὐσεβείᾳ ἐμβαθύνοντες μυστήριον. Διότι μυστήριον ὄντως, μυστήριον "κεκρυμμένον ἀπό τῶν αἰώνων καί τῶν γενεῶν" (Κολ. α'26), εἶναι ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀγίας καί μεγάλης ταύτης ἑορτῆς.

Ὁ φιλόανθρωπος Θεός ἀπήντησεν εἰς τήν ἐλπίδα καί προσδοκίαν τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἐν Βηθλέεμ, τῆ πόλει Δαυΐδ, ἐκ τῆς Ἀγίας Παρθένου ἀπειράνδρως Τεχθεὶς, εἶναι ὁ Χριστός, ὁ ὑπό τῶν προφητῶν τῆς παλαιᾶς διαθήκης προαναγγελθεὶς καί ὑπό τοῦ κόσμου ἀναμενόμενος σωτήρ. "Μὴ φοβεῖσθε" ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαράν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, ὃς ἔστι Χριστὸς Κύριος" (Λουκ. β'10).

Ὁ κόσμος, ἀδελφοί καί τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, δημιουργηθεὶς ὑπό τοῦ Θεοῦ πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ, ἀπέκλινεν ἀπὸ τοῦ ἀρχικοῦ αὐτοῦ προορισμοῦ. Ἡ ἀμαρτία ὑπέταξε τῆ ματαιότητι τὸν κόσμον καί ἐπεσκότισε καί ἠμαύρωσε τήν λογικὴν καί ἐλευθέραν φύσιν τοῦ ἀνθρώπου, ὀδηγήσασα εἰς τήν διαστροφήν ἐν αὐτῷ τῆς θελήσεως καί ἐνεργείας. Ὁ ἐλεύθερος πλασθεὶς ἄνθρωπος ἐκ τῆς ἐλευθερίας περιέπεσεν εἰς τήν δουλείαν τῆς ἀμαρτίας καί τοῦ κακοῦ, ἐκ τῆς κυριαρχίας ἐπὶ τῶν ἀτάκτων αὐτοῦ ὀρέξεων καί ὀρμῶν, δι' ἧς θά ὑγίαινε πνευματικῶς καί ἠθικῶς, εἰς τήν διαστροφήν τῆς προαιρέσεως καί τήν κατάπτωσιν τοῦ φρονήματος καί τῆς διαθέσεως. Τό δέ ἐκ κακῆς θελήσεως ἐν ἀρχῇ τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος ἐκχυθέν πρῶτον ἀδελφικόν αἷμα ὑπῆρξεν, ὡς μὴ ὄφειλε, τό προοίμιον καί ὁ προάγγελος τῆς ἠθικῆς ἀταξίας καί τῶν μεγάλων ἀδικιῶν, αἵτινες ἀργότερον θά ἐνεφιλοχώρουν εἰς τὰς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων καί τῶν λαῶν. "Ἥμεν γάρ ποτε καί ἡμεῖς, γράφει πρὸς Τίτον ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἀπειθεῖς πλανώμενοι, δουλεόντες ἐπιθυμίαις καί ἡδοναῖς ποικίλαις, ἐν κακίᾳ καί φθόνῳ διάγοντες, στυγηροί, μισοῦντες ἀλλήλους" (Τίτ. γ'3).

Ἄλλ' ἡ χρηστότης καί ἡ φιλανθρωπία τοῦ Ἐπιφανέντος εἰς τὸν κόσμον Χριστοῦ ἐλευθεροῖ, ἐνώνει καί σώζει τὸν ἄνθρωπον. Ἐλευθεροῖ ὁ Χριστὸς τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς τυραννίδος τῆς ἀμαρτίας καί ἀνακαινίζει καί ἀγιάζει τήν ζωὴν αὐτοῦ διὰ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας καί τῆς χάριτος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δι' ἀποκαλύψεως τῆς ἀπολύτου ἀληθείας καί τῆς χορηγίας γνώμονος ὑγιοῦς ἀναστροφῆς ἀπαλάσσω τὸν ἄνθρωπον τῆς γνωσιολογικῆς πλάνης καί τῆς ἠθικῆς ἀνομίας. Ἐνώνει ὁ Χριστὸς τὸν ἄνθρωπον, καί δὴ πρὸς ἑαυτὸν, πρὸς τὸν πλησίον καί πρὸς τὸν Θεόν, θεραπεύων καί αἴρων τὰς αἰτίαις τοῦ ἐσωτερικοῦ διχασμοῦ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἀνθρώπου, προβαλλόμενος τὸν πλησίον ὡς ἐπέκτασιν τοῦτ' αὐτό τοῦ ἀνθρώπου, καί διδάσκων

ὅτι πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀποτελοῦσιν ἐνιαίαν οἰκογένειαν ὡς τέκνα ἐνός καί τοῦ αὐτοῦ οὐρανοῦ πατρός.

Ἀποτέλεσμα δέ καί καρπός τῆς ἐν Χριστῷ ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου καί τῆς ἐνώσεως αὐτοῦ πρός ἑαυτόν, πρός τόν πλησίον καί πρός τόν Θεόν, εἶναι ἡ ἐν Χριστῷ σωτηρία, ἐνεργουμένη διὰ τῆς πίστεως "κατ'ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου". (Τίτ. γ'7).

Ἀλλά καί ἡ ἀνθρωπότης, ὑπό μεγάλων πολιτικῆς, κοινωνικῆς καί οἰκονομικῆς φύσεως προβλημάτων ἀναγκαζομένη, καί ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς, πέραν τῶν ταλαιπωρούντων αὐτήν διχασμῶν, ἐπιζητεῖ σήμερον τήν ἰδίαν αὐτῆς ἐνότητα. Ἐπειδή δέ καί ἡ ἐνότης αὕτη μόνον ἐν τῷ Χριστῷ καί διὰ τοῦ Χριστοῦ εἶναι δυνατόν νά ἐπιτευχθῇ, διότι "οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενί ἡ σωτηρία, οὐδέ γάρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπό τόν οὐρανόν, τό δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς" (Πρξ. δ'12), ὀφειλή καί εὐθύνη βαρύνει τούς πνευματικούς καί θρησκευτικούς ἀρχηγούς τῶν λαῶν ὅπως προέλθωμεν εἰς δραστηρίαν ἐνέργειαν πρός πραγμάτωσιν τῆς ἐνότητος ταύτης διὰ στηρίξεως καί ἀπό τῆς θρησκείας καί τῆς πίστεως τῶν πρός ἄρσιν τῆς διαιρέσεως τῶν ἀνθρώπων προσπαθειῶν τῶν πεπιστευμένων τάς τύχας τοῦ κόσμου ἰσχυρῶν τῆς γῆς. Δέον ὁ κόσμος νά μάθῃ ὅτι ἡ τεχνική πρόοδος, πρός ἣν κυρίως ἔχει στρέψει τήν προσοχήν αὐτοῦ, καί τά μεγάλα ἐπιτεύγματα τοῦ πνεύματος οὐδόλως ἐπαρκοῦσιν εἰς διαμόρφωσιν ἐνός ὑγιοῦς πανανθρωπίνου πολιτισμοῦ, καί ὅτι πρός τοῦτο ἀπαιτεῖται καί ἀνάλογος πρός τήν πορείαν καί ἀνέλιξιν τοῦ πνεύματος κἀθαρσις καί πρόοδος τοῦ συναισθήματος καί τῆς καρδίας, καί ἅμα ὑγιῆ πνευματικά καί ἠθικά θεμέλια καί ἐρείσματα. Μόνον οὕτω ὁ ἄνθρωπος, ἀπαλλασσόμενος τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ἔργων τῶν χειρῶν αὐτοῦ, θά δυνηθῇ νά ἀποτρέψῃ τήν ἀπειλήν καί τόν κίνδυνον μιᾶς ὀλοκληρωτικῆς καταστροφῆς, πρός τήν ὁποίαν ἀσφαλῶς ὀδηγεῖ ὁ σφαγιασμός τοῦ ὑπό τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς καρδίαις ἐγχαραχθέντος νόμου τῆς ἀγάπης πρός πάντα, ἀδιακρίτως φυλῆς, γλώσσης, χρώματος καί πάσης ἄλλης καταστάσεως, καί ἡ προσφυγή εἰς τήν ἔνοπλον βίαν. Μόνον οὕτω, πεποιθᾶμεν, θά καταπαύσωσιν ἐν τῷ κόσμῳ αἱ θρηνωδίαί καί τά δάκρυα τῶν ψυχῶν καί τῶν λαῶν, τά ὀσημέραι, ὡς ἐκ τῆς ψύξεως τῆς ἀγάπης καί τῆς ἐφαρμογῆς τῶν σκληρῶν νόμων τῆς δυνάμεως τοῦ ἰσχυροτέρου καί τῆς ἐπιβιώσεως τοῦ ἰκανωτέρου, πληθυνόμενα καί ἐπεκτεινόμενα.

Ταῦτα ἐν ἀγάπῃ πατρικῇ ἀπευθύνοντες ὑμῖν ἐπί τῆ σήμερον μεγάλη ἑορτῆ τῆς εὐσεβείας καί τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, εὐχόμεθα ὅπως πάντες διέλθῃτε ταύτην ἐν δοξολογίᾳ καί εὐχαριστίᾳ, ἐν ἀνατάσει ψυχῆς καί πνεύματος, ἐν εὐφροσύνῃ καί χαρᾷ, ἐν ἀγιασμῷ τῆς ἡμέρας δι' ἔργων φιλαλληλίας, συμπαθείας καί εὐποιΐας πρός τόν πλησίον. Καί τό ἐπιτέλλον δέ νέον ἔτος τῆς χρηστότητος Κυρίου αἴσιον, ὑγιεινόν καί οὐρανοῦ δωρημάτων ἔμπλεον ὑμῖν, γαλήνιον δέ καί εἰρηνικόν καί ἀτάραχον τῷ κόσμῳ ἐπευχόμενοι, αἰτούμεθα καί πάλιν ἐπί πάντα τήν χάριν καί τήν εὐλογίαν τοῦ ἐν Βηθλεέμ Τεχθέντος καί τῷ κόσμῳ Ἐπιφανέντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Χριστούγεννα 1975

+ Ὁ Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος πρός Θεόν εὐχέτης πάντων ὑμῶν